

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 1

- a) Individet mottar ikke stønning. Vi kan da formulere inntekt per dag (EB) som:

$$EB = (24 - F) \cdot 20 \Rightarrow 480 - 20F$$

Hvor $(24 - F)$ er antall timer individet velger å jobbe i løpet av et døgn og 20 er lønnsraten per time arbeid. Setter EB inn i nyttefunksjonen gitt i oppgaveteksten:

$$U = 0,5(480 - 20F) + 100 \ln(F)$$

$$\Rightarrow 240 - 10F + 100 \ln(F)$$

Antallet timer individet velger å jobbe finner vi ved å finne hvor mye fritid individet velger i ~~den optimale~~ optimal tilpasning. Den optimale tilpasningen finner vi der $\frac{\partial U}{\partial F} = 0$:

$$-10 + \frac{100}{F} = 0$$

$$\frac{100}{F} = +10$$

$$100 = 10F$$

$$\underline{F = 10} \Rightarrow 24 - 10 = \underline{14}$$

\Rightarrow Individet velger å arbeide 14t per døgn.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Individets nytte med 14t arbeid per dag er gitt ved:

$$U = 240 \cdot 10 \cdot 10 + 100 \ln 10 \Rightarrow \underline{\underline{370,26}}$$

b) Individet blir nå tilbudt en stønad på 100kr per dag. For hver tjente krone reduseres stønaden med 50øre. Dette vil endre individets inntekt per dag til:

$$\begin{aligned} EB &= (24 - F) \cdot 20 + 100 - (24 - F) \cdot 20 - 0,5 \\ &\Rightarrow 480 - 20F + 100 - 240 + 10F \\ &\Rightarrow \underline{\underline{340 - 10F}} \end{aligned}$$

Løser oppgaven videre på samme måte som i a):

$$\begin{aligned} U^{\text{stønad}} &= 0,5(340 - 10F) + 100 \ln(F) \\ &\Rightarrow 170 - 5F + 100 \ln(F) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial U^{\text{stønad}}}{\partial F} &= -5 + \frac{100}{F} = 0 \\ \frac{100}{F} &= 5 \end{aligned}$$

$$\underline{\underline{F = 20}} \Rightarrow (24 - 20) = \underline{\underline{4}}$$

\Rightarrow Individet velger 20 timer fritid i døgnet og dermed 4 timer arbeid.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Dette gir følgende nytte:

$$u^{\text{stonad}} = 170 - 5 \cdot 20 + 100 \ln 20 \Rightarrow 369,57$$

På grunn av at $u > u^{\text{stonad}}$ ($370,26 > 369,57$) vil

ikke innvilge godta stonaden, men fortsette å jobbe slik som tilpasningen i oppgave a).

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 2

Begynner med å finne optimal ^{kapasitet} ~~kapasitet~~ i parkeringshuset, altså Q .

På grunn av ~~en~~ antagelsen om et parkeringshuset vil bestå for evig, vil nåverdien av konsumentenes årlige nytte være gitt ved $\frac{B(Q)}{r}$. De eneste utgiftene er investeringsutgiftene. Prosjektets overskudd vil dermed være gitt som:

$$\pi = \frac{B(Q)}{r} - I(Q) \quad (\text{hvor } r = \text{realrente, som er } 10\%)$$

$$\Rightarrow \frac{1000Q - 0,25Q^2}{0,1} - 5000Q + 2,5Q^2$$

$$\Rightarrow 10000Q - 2,5Q^2 - 5000Q + 2,5Q^2$$

~~Optimal kapasitet finner vi der~~

Optimal kapasitet finner vi der $\frac{d\pi}{dQ} = 0$

Ser at dette gir oss:

$$\frac{B'(Q)}{r} = I'(Q) \Rightarrow 10000 - 5Q = 5000 + 5Q$$

$$10Q = 5000$$

$$\underline{\underline{Q^* = 500}}$$

\Rightarrow Optimal kapasitet i parkeringshuset er 500 biler.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

Dette gir oss følgende investeringsbeløp:

$$I(500) = 5000 \cdot 500 + 2,5 \cdot 500^2 = \underline{\underline{3\,125\,000}}$$

Nåverdien av konsumentenes årlige nytte er gitt

ved:

$$\frac{B(500)}{r} = \frac{1000 \cdot 500 - 0,25 \cdot 500^2}{0,1} = 4\,375\,000$$

Vi finner da kost-nyttebrøken ved å sette:

$$\frac{4\,375\,000}{3\,125\,000} = \underline{\underline{1,4}}$$

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

 This column is for
external examiner

Oppgave 3

Skal i denne oppgaven se på hvordan en
inntektskatt påvirker arbeidstilbrukt i økonomien.

Bygner med å se på ett individ, med inntekt
avhengig av fritid og lønnsatts:

$$(1) \quad I = (T - F)w \Rightarrow wT - wF \Rightarrow \text{Individets budsjettbetingelse}$$

I - Inntekt

T - Total tid

F - Fritid

w - Lønnsatts

Vi finner helningen til budsjettbetingelsen ved å
derivere I med hensyn på F :

$$\frac{\partial I}{\partial F} = -w$$

Individets tilpasning mellom fritid og inntekt bestemmes
av nyttefunksjonen, som er avhengig av inntekt og

fritid:

$$U = U(I, F)$$

Hvor: $\frac{\partial U}{\partial I} > 0$ $\frac{\partial^2 U}{\partial I^2} < 0$

$\frac{\partial U}{\partial F} > 0$ $\frac{\partial^2 U}{\partial F^2} < 0$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Finner den optimale tilpasningen ved å sette inn (1) for I , i nyttefunksjonen og maksimere mhp F :

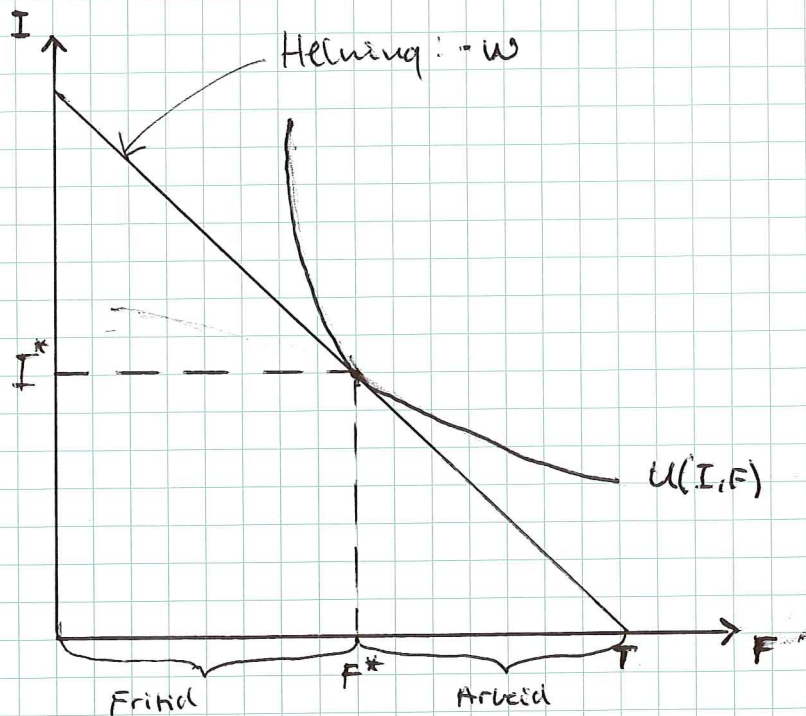
$$\text{Maks}_F U(wT - wF, F) \quad \text{gitt} \quad I = wT - wF$$

$$\text{FOB: } \frac{\partial U}{\partial I} \cdot \frac{\partial I}{\partial F} + \frac{\partial U}{\partial F} = 0$$

$$-w \frac{\partial U}{\partial I} = - \frac{\partial U}{\partial F}$$

$$w = \frac{\partial U / \partial F}{\partial U / \partial I} \Rightarrow \text{optimal tilpasning.}$$

Kan illustrere dette grafisk:

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

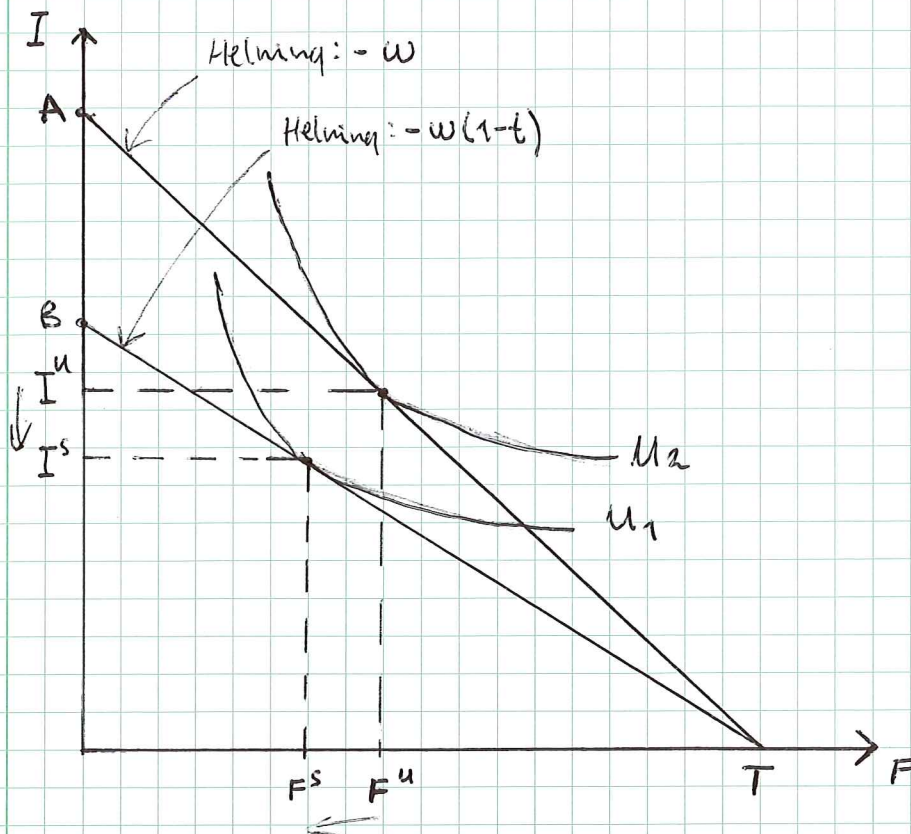
Ser nå på effekten av at en inntektskatt innføres:

Individets nye lønnsatts blir nå:

$$w - w \cdot t \Rightarrow w(1-t), \text{ hvor } t \text{ er skattesatsen. (} 0 < t < 1 \text{)}$$

vi vet at $w > w(1-t)$

Den nye lønnsatsen gir en ny budsjettbetingelse med lavere stigningsfall (flattere kurve). Det kan vi se ved å erstatte w med $w(1-t)$ i våre tidligere beregninger. Det nye stigningsfallet blir altså $-w(1-t)$. Illustrert grafisk:

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

På grafen jeg illustrerte på forrige side kan man se at budsjettbetingelsen flytter fra linjestykket AT til det svakere linjestykket BT. Skiftet er ikke parallellt, da inntektsskatten er en del-valorisk skatt, altså en prosentvis skatt på inntekten. Individet i figuren på forrige side får mindre inntekt og mindre fritid ($I^u > I^s$, $F^u > F^s$) og har nettopp på en lavere indifferenskurve, med lavere nyttenivå.

Tilpasning før skatt: $I = I^u$, $F = F^u$

Tilpasning etter skatt: $I = I^s$, $F = F^s$

Men ikke alle individer vil tilpasse seg på denne måten.

Tilpasning etter skatt kommer an på to effekter:

- Inntektseffekten
- Substitusjonseffekten.

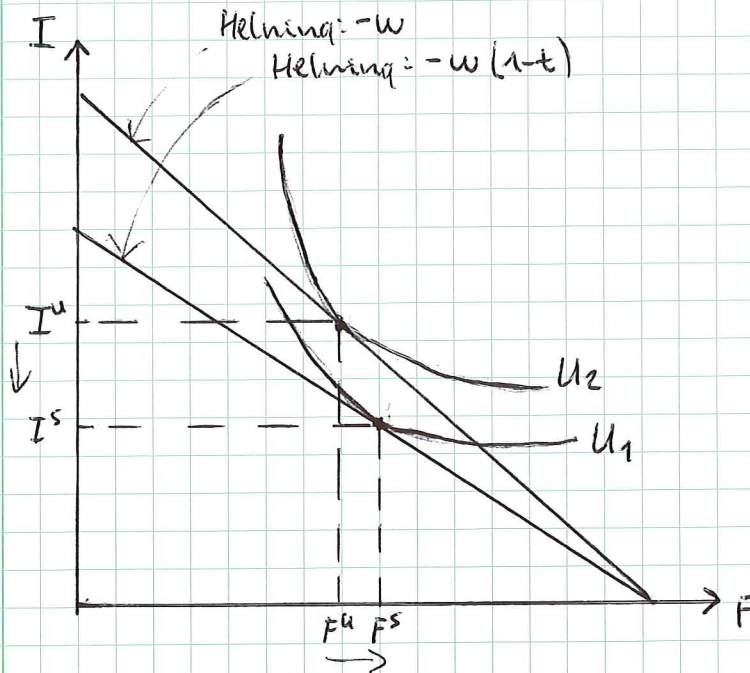
Inntektseffekten sier at siden individet har blitt relativt fattigere etter skatten, vil det være ønskelig å arbeide mer, for å minimere tapet. Vi har altså: $I \downarrow$ og $F \downarrow$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Substitusjonseffekten sier at prisen på fritid har gått ned etter skatteinnføringen. Vi taper ikke lengre like mye på å ta en time mer fri kontra en time arbeid. Dette vil altså føre til at individene ønsker mer fritid og vi får: $I \downarrow$ og $F \uparrow$

Figuren på side 8 illustrerer altså et eksempel der inntektseffekten dominerer substitusjonseffekten, slik at totaleffekten er $F \downarrow$. ~~sett~~
 Skal også illustrere et eksempel der substitusjonseffekten dominerer:

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

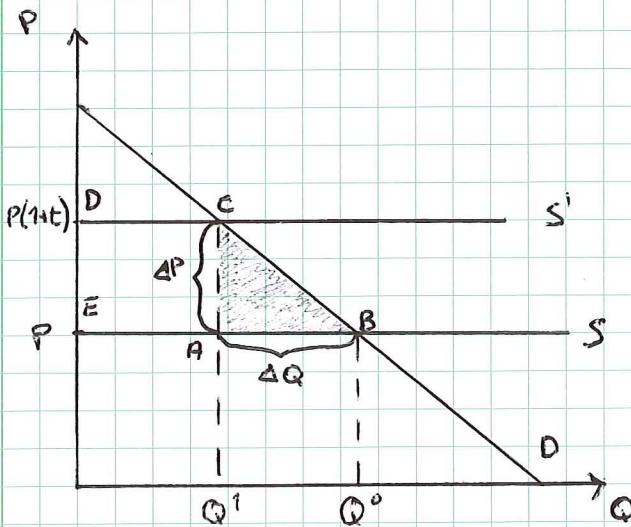
konklusjonen er altså at en inntektskatt har
en usikker effekt på arbeidstilbudet, da vi har
motstridende effekter i form av inntektseffekten
og substitusjonseffekten. Tilpasningen kommer an
på individenes velit mellom inntekt og fritid.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 4

Skal i denne oppgaven forklare hvorfor effektivitetstapet av en skatte- eller avgiftsøkning vil være større, jo høyere skatten/avgiften er i utgangspunktet. Begynner med å illustrere dødvektstapet i et frikonkurransemarked, med perfekt elastiske tilbudscurver:

(Merk at dette er den kompenserte etterspørselskurven, hvor substitusjonseffekten er tatt i betraktning men ikke inntektseffekten. Dette fordi inntektseffekten ikke påvirker dødvektstapet)

Dødvektstapet (DWL) er illustrert i den skraverte trekanten ABC. DWL oppstår fordi konsumentenes forbruk går ned etter en ~~skatte~~ avgiftsøkning, og de får ikke i betraktning at myndighetenes skatteinntekter går ned. Som følge av det, vi har altså en negativ eksternalitet.

- P - Pris
- t - skattesats
- Q - kvantum
- S - tilbudscurve
- D - etterspørselscurve

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Kostnadene for konsumentene som følge av avgiftsøkningen vil være området EBCD i figuren på side 12, mens inntektene til myndighetene er EACD. Vi har altså et samfunnsøkonomisk tap lik arealet av trekant ABC. Men hva bestemmer størrelsen på DWL?

Kan finne arealet ved å bruke formelen for arealet av en trekant, hvor høyden er gitt ved ΔP og grunnlinjen er gitt av ΔQ :

$$\frac{1}{2} \cdot \Delta Q \cdot \Delta P \quad (1)$$

Kan finne et annet uttrykk ^{for ΔQ} ved å se på formelen for den kompenserte etterspørselsetastisiteten (η):

$$\eta = \frac{\Delta Q/Q}{\Delta P/P} \Rightarrow \text{løser for } \Delta Q:$$

$$\frac{\Delta Q}{Q} = \eta \cdot \frac{\Delta P}{P}$$

$$\Delta Q = \eta \cdot \frac{\Delta P}{P} \cdot Q \quad (2)$$

Kan også uttrykke ~~ΔP~~ ΔP ved:

$$\Delta P = P(1-t) - P = Pt \quad (3)$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Setter videre (3) inn i (2), og (2) og (3) inn i (1):

$$DWL = \frac{1}{2} \cdot \eta \cdot \frac{tP}{P} \cdot Q \cdot Pt \Rightarrow \frac{1}{2} \eta Q P t^2$$

Størrelsen på DWL avhenger altså av den kompenserte efterspørselselastisiteten, kvantum, pris og skattesatsen kvadrert (merk at det er snakk om pris og kvantum fra utgangspunktet).

Finner videre hvor mye dødvektstapet øker når t øker:

$$\frac{\partial DWL}{\partial t} = \eta Q P t$$

\Rightarrow Om t øker med 1, øker DWL med $\eta Q P t$.

Kan også se nærmere på relativt dødvektstap:

$$DWL^{Rel} = \frac{\frac{1}{2} \eta Q P t^2}{P Q} = \frac{1}{2} \eta t^2$$

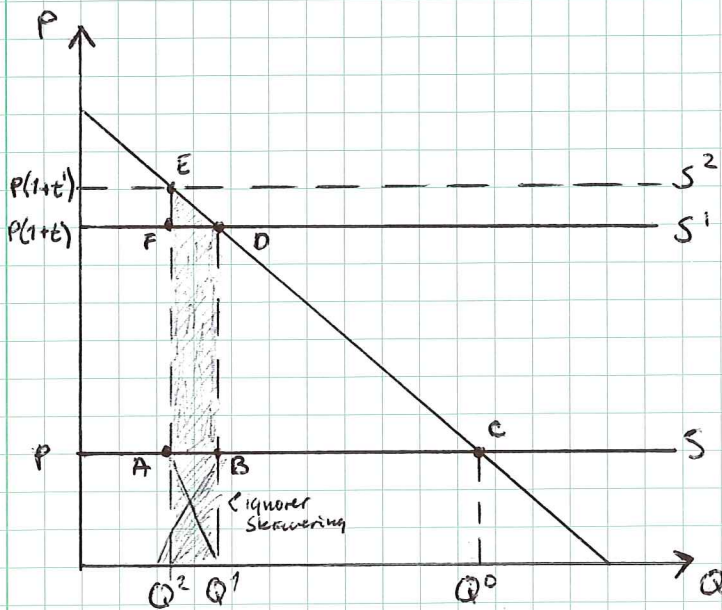
$$\frac{\partial DWL^{Rel}}{\partial t} = \eta t$$

\Rightarrow En økning i t øker DWL med ηt

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Dette illustrerer at om t allerede er høy, vil en ytterligere økning av avgiftene øke dødelighetstapet mer. Kan også illustrere dette grafisk:

Dødelighetstapet er i utgangspunktet arealet av trekanten BCD. Ser at ~~skravering~~ ^{avgiftene} er relativt høye ($P(1+t)$ er mye større enn P). Hvis myndighetene nå øker ~~skravering~~ avgiftene ytterlig vil dahl øke med det skraverte området over den virtuelle tilbudskurven (S) altså arealet av ABDE. Ser at dette er en betydelig økning sammenlignet med trekanten BCD.